

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S., s. r. o.**, so sídlom v D., zastúpeného JUDr. E. K., advokátkou v B., proti žalovaným 1/ **A., s. r. o.**, so sídlom v L., 2/ **S., s. r. o.**, so sídlom v L., zastúpenému Mgr. P. C., advokátom v L., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 11 C 78/2007, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 11. júla 2008 sp. zn. 5 Co 60/2008 a 5 Co 61/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Levice uznesením z 12. novembra 2007 č. k. 11 C 78/2007 – 187 návrh žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal žalovaným vykonávať prevádzku v objekte, ku ktorému sa domáha určenia vlastníckeho práva, zamietol. Takéto obmedzenie výkonu práv pri prevádzke zariadení v predmetnej prevádzkovej budove, vyplývajúcim žalovaným 1/, 2/ z právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo z 15. 5. 2006 považoval za neprimerané.

Okresný súd Levice uznesením z 1. februára 2008 č. k. 11 C 78/2007 – 255 pripustil vstup obchodnej spoločnosti M., s. r. o., so sídlom (. L. ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom 1/ a nepripustil vstup obchodnej spoločnosti M., s. r. o., so sídlom (. L. ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom 2/. V odôvodnení uviedol, že predmetom konania v danej veci je určenie vlastníckeho práva k prevádzkovej budove B., postavenej ako objekt S. v katastrálnom území Levice, ktorú mal žalobca nadobudnúť podľa jeho tvrdenia na základe zmluvy o dielo uzavretej medzi ním ako zhotoviteľom

a obchodnou spoločnosťou M., s. r. o., ako objednávateľom (v zmysle čl. III bodu 5 až do úplného zaplatenia ceny zrealizovaných prác je objekt vlastníctvom žalobcu a spoločnosť M., s. r. o., nezaplatila faktúru č. X. splatnú 1. 4. 2007 na sumu 866 767 Sk). Spoločnosť M., s. r. o., má záujem na výsledku konania (zamietnutí žaloby), pretože v prípade úspechu žalobcu by bolo dotknuté jej právne postavenie vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý by si mohol voči nej uplatňovať nároky z právnych väd diela, na základe zmluvy o dielo uzavretej medzi nimi, predmetom ktorej bola aj úprava o prechode vlastníctva k rozpracovaným veciam v prípade zániku záväzku v priebehu vykonávania diela. Táto spoločnosť nepreukázala, že by bol daný jej záujem na výsledku konania vo vzťahu k žalovanému 2/, pretože s ním nebola v žiadnom zmluvnom vzťahu.

Krajský súd v Nitre uznesením z 11. júla 2008 sp. zn. 5 Co 60/2008 a 5 Co 61/2008 na odvolanie žalobcu uznesenie súdu prvého stupňa z 12. novembra 2007 č. k. 11 C 78/2007 – 187, ktorým zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako vecne správne potvrdil, keď navrhované predbežné opatrenie by bolo svojím dopadom neprimeraným zásahom do práv žalovaných a uznesenie súdu prvého stupňa z 1. februára 2008 č. k. 11 C 78/2007 – 255 v časti výroku o pripustení vstupu obchodnej spoločnosti M., s. r. o., so sídlom O. L. ako vedľajšieho účastníka popri žalovanom 1/ zmenil tak, že návrh zamietol, pretože podľa jeho názoru nebol preukázaný právny záujem spoločnosti M., s. r. o., na výsledku konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby bolo zrušené a vrátené krajskému súdu na ďalšie konanie. Bol toho názoru, že v dvoch rôznych odvolacích konaniach nie je možné rozhodnúť jedným uznesením, označeným dvoma rôznymi číslami konania. Táto procesná vada má za následok odňatie možnosti konať účastníkom pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.), spôsobuje nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia a značnú neprehľadnosť v dotknutých odvolacích konaniach. Domnieval sa, že s prihliadnutím na rozdielnosť predmetov oboch odvolacích konaní neboli naplnené ani podmienky spojenia vecí v zmysle § 112 ods. 1 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť (§ 236 O. s. p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie žalobcu proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a ktorým súčasne zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v časti o pripustení vstupu obchodnej spoločnosti M., s. r. o., ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1/ tak, že tento návrh zamietol.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 O. s. p. (§ 239 ods. 1 O. s. p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O. s. p.). Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O. s. p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci rozhoduje uznesením. Preto pokiaľ dovolateľ napadol dovolaním výrok uznesenia odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, prípustnosť dovolania ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p. vylučuje.

Pokiaľ ide o dovolaním napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného 1/, išlo síce v tejto časti o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ale žalobca ním nebol negatívne dotknutý (bolo vyhovené jeho

odvolaniu). Právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach (R 40/1993).

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom vadou uvedenou v § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou v zmysle § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu) ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je predmet konania významný. A ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O. s. p. možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O. s. p. neprípustné.

Vzhľadom na žalobcom tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zaoberal jeho námietkou, že konanie trpí vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p. Teda, že postupom súdu bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

Za odňatie možnosti konať pred súdom považoval žalobca nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v tom, že rozhodol o odvolaniach proti dvom rôznym uzneseniam súdu prvého stupňa – uzneseniu, ktorým zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia

a uznesení, ktorým rozhodol o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania – jedným rozhodnutím.

Podľa názoru dovolacieho súdu odvolací súd tým, že rozhodol jedným rozhodnutím (uznesením) o odvolaní žalobcu proti uzneseniu o predbežnom opatrení a súčasne o odvolaní proti uzneseniu o pripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktoré rozhodnutia riadne odôvodnil, neznemožnil účastníkom realizáciu žiadneho ich procesného práva priznaného im procesnými predpismi a neporušil ich právo na spravodlivý súdny proces a súdnu ochranu zabezpečenú okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listinou základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), ako aj jednotlivými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243 ods. 4 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné a podané niekým, kto na dovolanie nie je oprávneným.

O trovách dovolacieho konania dovolací súd nerozhodol, keďže nešlo o rozhodnutie vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: